

MANIFEST DE “VIU! ESSÈNCIA D HUMANITAT”

La crisi econòmica que patim és la manifestació material d'una altra crisi molt més greu i perillosa, la que ens ha portat a oblidar la nostra humanitat. La **iniciativa** “Viu! Essència d'humanitat” neix com a reacció a aquest oblit.

La iniciativa **consisteix** en realitzar un acte comunitari, al voltant de l'art, que impliqui tota la ciutadania que vulgui sumar-se a aquesta reivindicació. L'acció central és la integració de les diferents parts de l'escultura de Miguel Àngel González, artista Argenti afincat a LLeida, a la plaça San Joan, procedents de dos punts neuràlgics de la ciutat.

La iniciativa **pretén** despertar la consciència de la comunitat respecte a la necessitat d'apropar-nos a una sensibilitat on els valors humans s'imposin als materials.

Les idees vertebradores del text del Manifest són les següents:

1. L'art com a evidència espiritual

La manifestació artística-cultural ens recorda que l'ésser humà està provist d'esperit i de sensibilitat, elements que van més enllà del materialisme que consumeix els valors humans.

2. L'esperit com a inspiració transformadora del model social materialista.

Aquest esperit és el que identifica l'ésser humà, sent allò que té de més valuós. És allò que cal preservar per impedir la deshumanització que ens amenaça cada cop amb més perill.

3. La qualitat humana com a valor suprem d'aquest model.

El valor suprem de l'Home rau en la seva capacitat de reconèixer la seva especificitat com a espècie. La qualitat humana és allò que ens identifica i, per tant, allò que ha de prevaldre sobre tot. No preservar-la significa desvirtuar-nos com a espècie.

L'escultura "Entre tots" ens ensenya la necessitat d'actuar conjuntament, en un mateix esforç, per vèncer la resistència d'allò que sembla inamovible. La solidaritat és la força que ha de permetre la transformació, la restauració de la nostra integritat humana.

4. Acceptar l'imperatiu d'actuar pacíficament, però amb convicció i persistència: cal estirar fins que el roc es mogui.

Preserva la Humanitat implica defensar-la incondicionalment, actuant amb la convicció necessària per no defallir davant la resistència del roc. No podem cansar-nos d'estirar: el roc és tot allò que vol mantenir-nos ancorats en la inacció.

Conclusió: Transformem la legitima indignació en ideació conjunta compartint el compromís d'aquest canvi.